

Nơi Anh Chị Em, Lòng Yêu Thương Đối Với Tha Nhân Cũng Gia Tăng!

Chúa Nhật 4-10-2015, Đức Cha Bernard Ginoux, Giám Mục giáo phận Montauban, miền Nam nước Pháp, đã chủ sự nghi thức nhậm chức của Cha Phêrô Hoan tại nhà thờ Caylus. Cha Phêrô

Hoan 36 tuổi - người Việt - được chỉ định làm giám quản toàn mục vụ giáo xứ tại Caylus. Xin nhường lời cho Cha Phêrô Hoan gọi lại hành trình từ Việt Nam đến Pháp và nhất là đường hướng mục vụ cho công tác tông đồ của một tân giám quản: "Rao giảng Tin Mừng khởi hành từ công cuộc chung vai sát cánh và có tinh thần chia sẻ hợp tác".

Tôi xuất thân từ một gia đình Công Giáo sống đạo chân thành nơi miền Bắc nước Việt Nam. Song Thân tôi đều là giáo dân Dòng Ba Thánh Đa Minh. Tôi có một Chị gia nhập tu viện khi tuổi đời còn rất trẻ. Và tôi, ngay từ thơ bé đã có ước muốn trở thành Linh Mục, mặc cho hoàn cảnh có nhiều khó khăn. Tôi may mắn được một Linh Mục trong gia tộc giúp đỡ và gọi tôi vào đại học. Tôi sống với ngài trong cùng

Cộng Đoàn và chia sẻ với các tu sĩ đời sống cầu nguyện, bác ái cũng như công tác giảng dạy giáo lý.

Nơi miền Bắc Việt Nam có 8 giáo phận nhưng chỉ có Một Chung Viện. Thêm vào đó, hàng năm mỗi giáo phận chỉ có thể gọi 7 người trẻ vào Chung Viện, trong khi đó con số các bạn trẻ ước ao gia nhập Chung Viện rất cao. Chẳng hạn nguyên trong giáo phận của tôi có đến hàng trăm bạn trẻ ước muốn được huấn luyện để trở thành Linh Mục. Vì con số ứng sinh quá đông nên phải qua các cuộc thi tuyển rất khắt khe. Đứng trước tình cảnh khó khăn này, Các Giám Mục liền tìm kiếm các trợ giúp tài chánh để có thể gọi các chủng sinh tương lai đi thụ huấn nơi hải ngoại. Dĩ nhiên với viễn tượng trở về quê hương phục vụ cho giáo phận. Chính trong hoàn cảnh này mà tôi được gọi đi học tại Pháp. Trong các năm học tại Chung Viện tôi đã thu đắc một số kinh nghiệm mục vụ nơi giáo xứ, đặc biệt trong lãnh vực dạy giáo lý.

Tôi may mắn được huấn luyện trong giáo phận Toulon nơi mà công cuộc truyền giáo giữ một vai trò rất quan trọng. Chính nhờ vậy mà tôi đã tham gia các Nhóm sinh hoạt tông đồ trong các giáo xứ như Parcours Alpha hoặc Chia Sẻ Lời Chúa. Vì thế tôi đến đây trong giáo phận Montauban và nơi giáo xứ rộng lớn Caylus này, với một chút kinh nghiệm và một vài tư tưởng. Nhưng, đối với tôi, công tác rao giảng Tin Mừng khởi đầu bằng các mối liên hệ, các cuộc giao tiếp. Đây là một tiền đề rất cần thiết.

Từ ngày về đây, tôi dành thời giờ đi thăm viếng, gặp gỡ người dân: ngoài đường phố, nơi các siêu thị, tại các cửa hàng. Một vài người đến uống cà-phê với tôi nơi nhà xứ. Đây là thói quen rất thịnh hành nơi quê hương tôi và tôi tìm thấy trở lại nơi đây. Khi các mối dây quan hệ được nối kết thì người ta dành thời giờ để lắng nghe nhau, để hiểu biết đời sống của nhau và sau đó có thể tiến xa hơn trên hành trình Đức Tin, lắng nghe Lời Chúa và cầu nguyện. Dĩ nhiên đây là một hành trình đòi hỏi thời gian. Do đó tôi quyết định ngưng các chương trình học trong lúc này.

Tôi tiếp nhận tin Đức Giám Mục bổ nhiệm với niềm thanh thản, không lo âu và trực diện vấn đề với tinh thần tích cực. Đối với tôi, làm chủ chăn của một cộng đoàn, không phải là một trọng trách hay là một chức vụ nhưng là một cuộc đồng hành. Mục đích không phải là điều khiển, là chỉ huy nhưng là sống với con chiên bền đạo.

Từ khi đến đây, tôi quan sát giáo dân sống như thế nào. Và tôi thấy rằng, nơi đây, các tín hữu đến nhà thờ tham dự Thánh Lễ nhưng không có thói quen đọc kinh chung, cầu nguyện chung. Và tôi đã nói chuyện với các giáo dân. Tôi đề nghị họ dành thời giờ đến Châu Thánh Thể và lần hạt Mân Côi chung. Đây cũng là một cách thức tạo nên những mối giây liên hệ thân hữu.

Như thế, tôi thấy có hai yếu tố cần được lưu ý:

- Dành thời gian cho nhau và không xử sự đơn độc.

Người ta không thể loan báo Tin Mừng một mình! Không! Giáo Hội là cộng đoàn. Các Linh Mục cần biểu lộ tình hiệp thông huynh đệ với nhau. Với trách nhiệm giám quản, tôi hoạt động chặt chẽ với hai Cha Sở Serge Solignac và Syvain Coulon. Tôi cậy dựa vào kinh nghiệm của hai vị để giúp tôi tiến hành công cuộc rao giảng Tin Mừng và đặt mọi chuyện vào đúng chỗ. Và dĩ nhiên tôi cũng trông nhờ nơi sự trợ giúp của các bền đạo. Nơi đây, các giáo dân rất tích cực, hăng say. Tôi có thể đặt niềm tin tưởng nơi họ. Nhưng tôi cũng ghi nhận có những tình trạng cần được cải tiến.

Ví dụ: tôi nhận thấy nơi giáo dân có hai khuynh hướng. Có những người đứng vào hàng ngũ của bà Maria. Họ cầu nguyện rất nhiều nhưng không tham gia vào các hoạt động của giáo xứ. Có những người khác thì đứng về phía bà Máтта. Họ hăng say hoạt động, cộng tác hết mình vào các công tác tông đồ nhưng lại ít để ý đến đời sống thiêng liêng. Đối với tôi, hai nhóm con chiên bền đạo này không trái ngược nhau nhưng bổ túc cho nhau. Tất cả chúng ta cần phải vừa là bà Máтта vừa là bà Maria. Chúng ta cần phải phụng sự THIÊN CHÚA và phục vụ Giáo Hội bằng hành động và bằng tinh thần.

... ”Thưa anh chị em, chúng tôi phải luôn luôn tạ ơn THIÊN CHÚA về anh chị em: đó là điều phải lẽ, vì Đức Tin của anh chị em đang phát triển mạnh, và nơi tất cả anh chị em, lòng yêu thương của mỗi người đối với tha nhân cũng gia tăng. Bởi thế, chúng tôi hãnh diện về anh chị em trước mặt các Hội Thánh của THIÊN CHÚA, vì anh chị em kiên nhẫn và có Đức Tin mỗi khi bị bắt bớ hay gặp cảnh gian truân. Đó là dấu chỉ cho thấy THIÊN CHÚA xét xử công minh: anh chị em sẽ được coi là xứng đáng tham dự Nước THIÊN CHÚA, chính vì Nước THIÊN CHÚA mà anh chị em phải chịu đau khổ .. Vì thế, lúc nào chúng tôi cũng cầu nguyện cho anh chị em: xin THIÊN CHÚA chúng ta làm cho anh chị em được xứng đáng với ơn gọi, và xin Ngài dùng quyền năng mà hoàn thành mọi thiện chí

của anh chị em và mọi công việc anh chị em làm vì Đức Tin. Như thế, Danh của THIÊN CHÚA chúng ta là Đức Chúa GIÊSU KITÔ sẽ được tôn vinh nơi anh chị em, và anh chị em được tôn vinh nơi Người, chiếu theo ân sủng của THIÊN CHÚA chúng ta và của Đức Chúa GIÊSU KITÔ” (2 Thêxalônica 1,3-5/11-12).

(“Bulletin catholique du diocèse de Montauban”, 140e Année, No 20, 18 Novembre 2015, Bimensuel, trang 405-406).

Sr. Jean Berchmans Minh Nguyệt